

Sygn. akt VII Pa 134/13

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący- Sędzia: SO Monika Kiwiorska – Pająk (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Czarnik, SO Iwona Iwanek

Protokolant: st. sekretarz sądowy Marta Kołodziejczyk

przy udziale ----

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2013 r. w Świdnicy

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko Zespołowi Szkolno-Przedszkolnemu w J.

o przywrócenie dotychczasowych warunków wynagradzania

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 05 czerwca 2013 r. sygn. akt IV P 224/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie II w ten sposób, że zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

II. w pozostałej części apelację oddala;

III. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za instancje odwoławczą.

Sygn. akt VII Pa 134/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 24 maja 2013 r. Sąd Rejonowy Sąd Pracy w Świdnicy oddalił powództwo M. K. o przywrócenie dotychczasowych warunków wynagradzania przeciwko Zespołowi Szkolno- Przedszkolnemu w J. oraz zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej Zespołu Szkolno- Przedszkolnego w J. kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie swoje Sąd oparł o następująco ustalony stan faktyczny:

Powód M. K. pracę w placówce szkolnej – Szkole Podstawowej w J. rozpoczął w dniu 1.09.1982 r. na stanowisku nauczyciela na podstawie umowy o pracę zawartej dnia 7.06.1982 r. pomiędzy nim a Wydziałem (...) w S..

Z dniem 1 września 2011 roku placówka ta została przekształcona w Zespół Szkolno – Przedszkolny w J..

Od 4 października 2000 r. powód jest zatrudniony na podstawie mianowania.

Powód od 1998 roku przez 4 kadencje pełnił funkcję członka zarządu Międzyzakładowej (...).

W dniu 1.09.1998 r. Przewodniczący (...) wystosował do dyrektora szkoły wniosek o zwolnienie powoda z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia na okres kadencji do 2012 r.

Komisja (...) liczyła wówczas 664 członków w tym 60 zatrudnionych w placówkach oświatowych.

Po upływie kadencji i powołaniu powoda na następną, przewodniczący związku zawodowego występował z kolejnym wnioskiem o zwolnienie powoda z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem wynagrodzenia.

Przez trzy kadencje tzn. od 1998 roku do 2010 powód otrzymywał dodatkowe wynagrodzenie za okres zwolnienia od pracy przeliczane wg następującego wzoru:

Liczba członków Ziemi (...) w Komisji (...)/150 x etat x średnia godzinowa x 4,116.

We wniosku z dnia 30.03.2010 r. przewodnicząca związku zawodowego poinformowała pracodawcę powoda, iż został on wybrany na dalszą kadencję tj. na lata 2010 – 2014. Do komisji (...) należało wówczas 326 członków, w tym 30 zatrudnionych w placówkach oświatowych.

Zgodnie z wymiarem uposażenia z dnia 17 stycznia 2012 r. powód zatrudniony jest w wymiarze 12/18 godzin dydaktycznych oraz 10/30 godzin bibliotecznych (22/22 etatu) i otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie w kwocie 599,09 zł. miesięcznie wynikające z następującego obliczenia:

$30/150 \times 22 \times 32,73$ (średnia godzinowa z kwoty 2995,00zł) x 4,16

Od 1998 roku powód przez 4 dni w tygodniu realizował zadania w ramach pełnego etatu zatrudnienia, a jeden dzień przeznaczony był na działalność związkową. Taki system pracy ustalony był przez dyrekcję szkoły.

Oprócz zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy powód korzystał z tzw. zwolnień doraźnych z tytułu pełnienia z wyboru funkcji w związkach zawodowych, za które miał wypłacane pełne wynagrodzenie miesięczne za pracę.

Pod koniec 1998 r. w Urzędzie Miasta w S. rozpoczęto przygotowania do prac związanych z reorganizacją szkolnictwa, tj. utworzenia gimnazjów, które miały zacząć działać od roku szkolnego 1999/2000. Pracami tymi zajmował się Referat (...), którego kierownikiem była wówczas L. K. (1). Przygotowano projekty stosownych uchwał i zaproszono do współpracy organizacje związkowe nauczycieli, działające na terenie Miasta i Gminy S.. Do tych rozmów organizacje związkowe wyznaczyły J. K. (1) z (...) (...) z (...) Oddziału Międzygminnego w S.. Obie działaczki związkowe miały współpracować z Gminą S. do czasu zakończenia reformy oświaty.

W pewnym momencie J. K. (1) i T. K. wyznaczyli do tych działań M. K., na co powód przystał.

T. K. podczas spotkania z ówczesnym Burmistrzem R. A., zastępcą burmistrza L. M., dyrektorem szkoły J. K. (2) uzgodnili, że powód będzie pełnił funkcję eksperta i łącznika do spraw reformy oświaty pomiędzy (...) (...) ziemi (...) a Gminą S., za co będzie otrzymywał stosowne wynagrodzenie. Wysokość tego wynagrodzenia i sposób jego wyliczenia miały być ustalone po konsultacjach z Ministerstwem Oświaty. Było to ustne porozumienie. Nie sporządzono żadnego dokumentu – umowy czy porozumienia na piśmie. Wyliczenia tego wynagrodzenia i ujęcia go w wymiarze uposażenia dokonała nieżyjąca już matka ówczesnego burmistrza R. A..

Kierownik Referatu (...) i H. K. nie brali udziału w tych rozmowach i uzgodnieniach. Nie były o tym nawet informowane. Kwestii wynagrodzenia powoda nie przedstawiono na posiedzeniach Zarządu Miasta i Gminy S..

H. K. nie otrzymywała i nie otrzymuje wynagrodzenia dodatkowego za funkcje eksperckie, mimo, że od 1998 r. współpracuje w zakresie oświaty z organem samorządowym. Prace związane z reformą oświaty w zakresie wprowadzenia gimnazjów na terenie Gminy S. zakończyły się z dniem utworzenia 4 gimnazjów na terenie Miasta i Gminy S. tj. z 1.09.1999 r.

Powód nadal otrzymywał ten dodatek.

W okresie od 21 maja 2012 r. do 25 maja 2012 r. audytor wewnętrzny zatrudniony w Urzędzie Miejskim w S. przeprowadził kontrolę wewnętrzną w zakresie naliczania i wypłacania powodowi wynagrodzenia za czas zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy na okres kadencji w organizacji związkowej, w wyniku którego stwierdził nienależne wypłacanie powodowi dodatku w kwocie 599,09 zł, wskutek braku dokumentów na podstawie których dodatek ten został przyznany i wypłacany.

Dnia 29.08.2012 r. pismem znak (...)101.01.2012 r. Dyrektor Zespołu Szkolno – Przedszkolnego w J. wystosował do Powiatowego Biura Zarządu Regionu (...) w Ś. prośbę o zgodę na zmianę warunków wynagrodzenia powoda w zakresie zaprzestania wypłacania dodatku za czas zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy na okres kadencji w organizacji związkowej od dnia 1.01.2013 r.

Dnia 30.10.2012 r. Dyrektor Zespołu(...) w J. wystosował do powoda pismo informujące o wykazanym w czasie kontroli przez audytora Urzędu Miejskiego w S. braku podstawy do wypłacania mu dodatku za czas zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy za okres kadencji w organizacji związkowej i ustalił nową stawkę wynagrodzenia informując jednocześnie, że od dnia 1 lutego 2013 r. dodatek ten nie będzie wypłacany.

Komisja (...) pracowników (...) pismem z dnia 5.10.2012 r. nie wyraziła zgody na zmianę warunków wynagrodzenia powoda.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Rejonowy uznał, że powództwo za bezzasadne. W ocenie Sądu w akcie mianowania powoda z 4.10.2000 r. po raz pierwszy ujęto „wynagrodzenie przysługujące w okresie zwolnienia od pracy do świadczenia zadań na rzecz organizacji związkowej” – w kwocie brutto 560,40 zł. Wynagrodzenie zasadnicze powoda ustalono na 1401,00 zł, dodatek motywacyjny - 10,00 zł, dodatek za wysługę lat 20 % tj. 280,20 zł., wychowawstwo 3% tj. 42,03 zł, opiekun stażu 4% tj. 56,04 zł łącznie 2.349,67 zł.

Zdaniem Sądu wynagrodzenie to ujęto w wymiarze uposażenia powoda z naruszeniem art. 30 Karty Nauczyciela. Jednocześnie – co było bezsporne od stycznia 2000 r. powód – jako radny i członek komisji oświaty uczestniczył w sesjach Rady Miejskiej Gminy S.. Był także P. rady Miejskiej w S. i Komisji (pobierając stosowne diety), zachowując prawo do wynagrodzenia oraz – jako działacz związkowy brał udział w posiedzeniach komisji (...) oraz wykonywał doraźne czynności związkowe, zachowując prawo do wynagrodzenia.

W myśl art. 6 kc w związku z art. 300 kp i art. 232 kpc na powodzie spoczywał obowiązek udowodnienia, że wynagrodzenie dodatkowe – ostatnio w kwocie 621,80 zł zostało mu przyznane zgodnie z przepisami prawa, w szczególności z Kartą Nauczyciela, że pomiędzy organem samorządowym a (...) (...) w Ś. w 1998 r. na piśmie zawarto stosowne porozumienie – umowę, ustalając jego prawo do tego wynagrodzenia. Obowiązku tego powód nie wykonał. Natomiast świadkowie T. K., R. A., J. K. (2), L. M. potwierdzili jedynie fakt prowadzenia rozmów co do przyznania powodowi tego wynagrodzenia i zawarcia ustnego porozumienia w tym zakresie. Sąd nie dał wiary zeznaniom tych świadków oraz świadka J. K. (1) i powoda, że takie porozumienie zostało zawarte na piśmie. Nawet przyjmując hipotetycznie, że organizacja związkowa zagubiła swój egzemplarz tego porozumienia, to trudno przyjąć, że także (...), referat (...) Urzędu Miasta w S., Szkoła Podstawowa w J., Zarząd Miasta i Gminy S. i powód także zagubili swoje egzemplarze tegoż porozumienia.

W ocenie Sądu Rejonowego nie zawarto porozumienia na piśmie a wyłącznie były to ustne uzgodnienia R. A., L. M., T. K. i J. K. (2). Nikomu bowiem nie zależało na sformalizowaniu tych uzgodnień albowiem – w przeciwnym wypadku takie wynagrodzenie musieliby przyznać także drugiemu ekspertowi tj. świadkowi H. K.. Potwierdza te przypuszczenia fakt, że o tym porozumieniu nie wiedział Referat (...) a sprawą dodatkowego wynagrodzenia powoda zajmowała się osobiście nieżyjąca już matka byłego Burmistrza R. A..

Decyzję o przyznaniu tego wynagrodzenia dla powoda podjął ówczesny Burmistrz R. A., bo tylko on był władny do wydania ówczesnemu dyrektorowi, kierownikowi Biura (...) polecenia naliczania i wypłacania powodowi tego wynagrodzenia. Dopiero audyt wewnętrzny ustalił, że powód przez ponad 13 lat otrzymywał bezprawnie i bezpodstawnie dodatkowe wynagrodzenie za czynności, które zgodnie z ustawą o związkach zawodowych owemu był wykazywać bezpłatnie w ramach działalności związkowej – tak jak H. K..

Na mocy przepisu art. 42§1 k.p. do wypowiedzenia warunków pracy lub płacy stosuje się odpowiednio przepisy o wypowiedzeniu umowy o pracę.

W myśl przepisu art. 45§1 k.p. w zw. z przepisem art. 42§1 k.p. w razie ustalenia, że wypowiedzenie wynikających z umowy o pracę warunków pracy i płacy, zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, Sąd pracy – stosownie do żądania pracownika- orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Strona pozwana prawidłowo postąpiła proponując powodowi 30.10.2012 r. porozumienie płacowe, likwidujące owo nienależne wynagrodzenie. Mając na uwadze fakt, że powód miał pełną świadomość tego, że bezpodstawnie i bezprawnie przez tak długi okres czasu pobierał wynagrodzenie za funkcję łącznika i eksperta do spraw reformy oświaty, która zakończyła się 1.09.1999 r. i że w tzw. międzyczasie był radnym, także członkiem Komisji (...) a nawet Przewodniczącym Rady Miejskiej w S. i otrzymywał stosowne diety z zachowaniem prawa do wynagrodzenia – brak zgody powoda na propozycję ugodowego załatwienia sporu porozumienie z 30.10.2012 r.) świadczy o braku szeroko pojętej tzw. przyzwoitości. Razi to tym bardziej, że powód jest nauczycielem, wychowawcą.

Ponadto – powód utracił prawo do jakiegokolwiek wynagrodzenia z tytułu wykonywania czynności związkowych w momencie zmiany liczby członków organizacji związkowej z 664 do 326 (w tym z 60 do 30 zatrudnionych w placówkach oświatowych). O tych faktach – powód jako czynny aktywista związkowy wiedział zatem najpóźniej 30.03.2010 r. i winien sam zrezygnować z tego wynagrodzenia.

Pozwana nie miała obowiązku dokonywania powodowi wypowiedzenia zmieniającego w dniu 30.10.2012 r. albowiem nie istniał żaden dokument – wypowiedzenie warunków pracy i płacy, porozumienie zmieniające warunki pracy i płacy z 1998 r., które by to dodatkowe wynagrodzenie powodowi przyznano. Zdaniem Sądu – po ustaleniach audytu wewnętrznego pozwana winna była tylko zawiadomić powoda o zaprzestaniu jego wypłacania. Skoro jednak pozwana dokonała wypowiedzenia zmieniającego, uczyniła więcej niż powinna. Rolą Sądu było zbadanie czy wypowiedzenie to nie narusza przepisów prawa pracy oraz czy ma merytoryczne podstawy.

Postępowanie dowodowe wykazało, że pozwana nie naruszyła przepisów art. 42§1 kp w zw. z art. 45 §1 kp. Wypowiedzenia dokonano na piśmie z zachowaniem okresu wypowiedzenia i zawierało ono stosowne pouczenie. Przed dokonaniem wypowiedzenia pozwana przeprowadziła konsultacje związkowe o czym mowa w art. 38 kp. Brak zgody organizacji związkowej nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia. Powód nie może też korzystać z ochrony art. 39 kp albowiem naruszył on dyspozycję art. 8 kp. Przez ponad 13 lat świadomy bezpodstawności i bezprawności przyznania mu dodatkowego wynagrodzenia, pobierał to świadczenie. Przy czym należy zważyć, że po myśli art. 30 Karty Nauczyciela to świadczenie nie było składnikiem wynagrodzenia za pracę, więc nie podlegało ochronie. Nie podlegał też tzw. ochronie związkowej albowiem nie zachodzą przesłanki art. 32 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (tekst jednolity Dz.U. z 2001 r. Nr 79 poz. 856 z p. zm.) wobec obniżenia liczby członków z 60

do 30 (ogółem z 664 do 326) na dzień 30.03.2010 a co było bezsporne. Taka ochrona przysługuje wyłącznie J. K. (1) Przewodniczącej KM z (...) (...).

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków U. S., L. K. (2), H. K., B. S. i pozwanej w całości albowiem są spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają i znajdują potwierdzenia w dokumentach prowadzonych w aktach sprawy.

Zeznaniom świadka T. K., R. A., L. M., J. K. (2), J. K. (1) oraz powoda sąd dał wiarę tylko w takim zakresie w jakim znajdują potwierdzenie w dokumentach i zeznaniach świadków i pozwanej, którym sąd dał wiarę w całości.

Ponadto ci świadkowie i powód z oczywistych względów mieli interes w zatajaniu prawdy lub mówieniu nieprawdy, skoro mieli świadomość tego, że przyznali powodowi nienależne wynagrodzenie z naruszeniem prawa i zasad współżycia społecznego.

Skoro strona pozwana żądała zwrotu kosztów zastępstwa procesowego a powód żądał odszkodowania w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia tj. kwoty 13.424,34 zł (4.474,78 zł x 3) to na mocy art. 98 kpc w związku z §6 pkt 5 w zw. z §11 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych...(Dz.U. Nr 163 poz. 1349 z p. zm.) zasądzono od powoda na rzecz strony pozwanej 1800 zł tyt. zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Z orzeczeniem tym nie zgodził się powód zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu:

1. obrazę przepisów postępowania art. 233 §1 kpc polegającą na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów w zakresie w jakim Sąd przyjął, iż nie doszło do zawarcia pisemnego porozumienia (umowy) w oparciu o którą powód otrzymywać miał przedmiotowy dodatek, wyłącznie w oparciu o fakt, iż nie ustalono gdzie znajduje się rzeczony dokument, w sytuacji kiedy o zawarciu pisemnego porozumienia zeznali świadkowie uczestniczący w jego zawieraniu,
2. obrazę przepisów postępowania a to art. 233 § 1 kpc polegającą na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów w zakresie w jakim Sąd przyjął, ocenił, że powód był świadomy swojej bezprawności i bezpodstawności przedmiotowego dodatku do wynagrodzenia , w sytuacji gdy zgłoszone twierdzenia uzasadniają pogląd, że powód był przekonany, że rzekomy składnik wynagrodzenia ma swoje umocowanie w treści zawartego porozumienia a nie w treści ustawy o związkach zawodowych ani też ustawy Karta Nauczyciela, natomiast przekonanie to utwierdzone zostało przez fakt, iż dodatek ten wypłacany był przez okres kilkunastu lat w sytuacji gdy zarówno pracodawca jak i gmina S. dysponuje fachową obsługą prawną,
- 3.obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 91 c ust. 1 ustawy – Karta Nauczyciela w zw z art. 42 § 1 i 4 kp poprzez jego nieuzasadnione zastosowanie i dopuszczenie tym samym do stosowania instytucji wypowiedzenia zmieniającego w stosunku do powoda, w sytuacji gdy zgodnie z przeważającym poglądem orzecznictwa instytucja wypowiedzenia warunków pracy lub płacy nie znajduje zastosowania wobec nauczycieli mianowanych,
4. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 30 w zw. z art. 91C ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela w zw. z art. 18 ust. 1 kp przez błędną interpretację wskazanego na wstępie przepisu i przyjęcie, iż wyliczenie składników wynagrodzenia nauczyciela w tymże przepisie nie zezwala na korzystniejsze ukształtowanie treści stosunku pracy nauczyciela (skutkowało miało przyjęciem, iż powód pobierał dodatek w sposób bezprawny) w sytuacji gdy przyjęcie to sprzeczne jest z semiimperatywnym charakterem norm prawa pracy,
5. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 32 ust 4 ustawy z dnia o związkach zawodowych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, iż (...) Organizacji (...), której członkiem jest powód ochrona związkowa przysługiwała wyłącznie przewodniczącej teje członkiem jest powód ochrona związkowa przysługiwała wyłącznie przewodniczącej teje organizacji w sytuacji gdy nawet przy niezgodnym ze stanem faktycznym przyjęciu, iż organizacja ta liczyła tylko 30 pracowników przyjęć należało by, iż ochronie związkowej podlegały 3 osoby imiennie wskazanie przez zarząd teje organizacji,

6 naruszenie przepisów prawa procesowego a mianowicie § 11 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowienie z urzędu (Dz. U. Nr. 163, poz. 1349 z późn zm.) poprzez jego nieuzasadnione zastosowanie i zasądzenie kosztów pomocy zastępstwa prawnego strony pozwanej według stawki obliczonej od wartości odszkodowania będącej przedmiotem sprawy, w sytuacji gdy żądanie odszkodowania w niniejszej sprawie traktowane jako ekwiwalent żądania przywrócenia dotychczasowych warunków zatrudnienia powinno skutkować zasądzeniem kosztów zastępstwa prawnego na podstawie 11 pkt 1 wskazanego wyżej Rozporządzenia.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przywrócenie dotychczasowych warunków zatrudnienia.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania sądowego.

Sąd Okręgowy zważył:

apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji przeprowadził w niniejszej sprawie wyczerpujące postępowanie dowodowe, dokonał prawidłowych ustaleń i kwalifikacji prawnej w konsekwencji wydając orzeczenie odpowiadające prawu. Wbrew zarzutom apelacji Sąd I instancji nie naruszył przepisu art.233§1k.p.c. , bowiem dokonał ustaleń mających oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym nie przekraczając granic swobodnej oceny dowodów. W sprawie niewątpliwie nie zostało wykazane, iż zawarto jakiegokolwiek pisemne porozumienie co do wypłaty spornego dodatku, chociaż nie ulegało wątpliwości , że takie uzgodnienia miały miejsce. Gdyby jednak istniał dokument przyznający powodowi prawo do wypłaty powyższego świadczenia, to niewątpliwie znajdowałyby się w aktach osobowych powoda. Również powód musiał być świadomy, że świadczenie wypłacane jest bez podstawy prawnej, skoro miało przysługiwać w związku z wprowadzaną reformą oświaty, która się zakończyła , natomiast nie zaprzestano wypłaty dodatku. Bez znaczenia przy tym jest okoliczność, czy organ założycielski szkoły dysponował fachową obsługą prawną , skoro świadczenie było wypłacane bez podstawy prawnej. Powyższa okoliczność miałaby znaczenie, w sytuacji, gdyby strona pozwana żądała od powoda zwrotu już wypłaconego dodatku, co jednak nie miało miejsca.

Nie doszło również do obrazy przepisu art.91c ust.1 ustawy Karta Nauczyciela . Na mocy postanowień art. 91c ust. 1 KN jej przepisy mają pierwszeństwo przed przepisami kodeksu pracy. Z przepisem tym koresponduje art. 5 k.p., zgodnie z którym, jeżeli stosunek pracy określonej kategorii pracowników regulują przepisy szczególne, przepisy kodeksu stosuje się w zakresie nieuregulowanym tymi przepisami. Znajdą one zastosowanie w takich przypadkach, jak: elementy i forma umowy o pracę, dopuszczalność rozwiązania umowy o pracę zawartej na czas określony, ochrona przed wypowiedzeniem, uprawnienia w razie nieuzasadnionego lub niezgodnego z prawem wypowiedzenia stosunku pracy, ochrona wynagrodzenia za pracę itd. Trafnie w tym zakresie strona pozwana powołała się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 8.04.1998r. , III ZP 5/98, wskazującą , iż wynagrodzenie mianowanego nauczyciela , zawyżone w stosunku do przepisów płacowych nie podlega zmianie w trybie art.39 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela, lecz wymaga uprzedzenia równego okresowi wypowiedzenia. W tej sytuacji trafne było zastosowanie art.42§2k.p. poprzez art.91c ust.1 Karty Nauczyciela , skoro ten ostatni akt prawny nie reguluje redukcji wynagrodzenia nauczyciela.

Niezasadny jest również zarzut naruszenia art.30 Karty Nauczyciela. W świetle wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 17 września 2010 r., IV SA/Wr 257/10, przepis art. 30 ust. 6 pkt 3 ustawy z 1982 r. Karta Nauczyciela dodatkowo zobowiązujący do określenia wysokości i warunków wypłacania składników wynagrodzenia, o ile nie zostały one określone bezpośrednio w ustawie lub odrębnych przepisach, jest rozstrzygnięciem otwierającym jedynie możliwość regulowania uchwałą innych elementów wynagrodzenia, do których samorząd ma upoważnienie z mocy Karty Nauczyciela lub innych ustaw / LEX nr 759120, Dolno.2011/7/81/. Należy przy tym wskazać, że w sprawie której dotyczyło powyższe rozstrzygnięcie stan faktyczny był zbliżony, bowiem chodziło o przyznanie specjalnego dodatku nauczycielowi. Z art. 30 Karty Nauczyciela wynika obowiązek

spoczywający na organie prowadzącym szkołę, będącym jednostką samorządu terytorialnego, do określenia w drodze regulaminu między innymi: wysokości stawek dodatków za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy oraz szczegółowych warunków przyznawania dodatków. Po myśli ust. 5 tego przepisu Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy oraz po zasięgnięciu opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, określa, w drodze rozporządzenia m.in. wykaz stanowisk oraz sprawowanych funkcji uprawniających nauczyciela do dodatku funkcyjnego oraz ogólne warunki przyznawania nauczycielom dodatku motywacyjnego. Na podstawie tej delegacji Minister Edukacji Narodowej i Sportu wydał rozporządzenie z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy. W § 5 rozporządzenia jednoznacznie wskazano, że do uzyskania dodatku funkcyjnego uprawnieni są nauczyciele, którym powierzono: stanowisko dyrektora lub wicedyrektora przedszkola, szkoły, placówki lub innej jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 1 ust. 1 i 1a Karty Nauczyciela, zwanej dalej "szkołą" albo inne stanowisko kierownicze przewidziane w statucie szkoły (pkt 1), sprawowanie funkcji wychowawcy klasy (pkt 2 lit. a), doradcy metodycznego lub nauczyciela - konsultanta (pkt 2 lit. b), opiekuna stażu (pkt 2 lit. c). Art. 30 ust. 6 ustawy Karta Nauczyciela, nie upoważnił organu założycielskiego do określania stanowisk oraz sprawowanych funkcji uprawniających nauczyciela do dodatku funkcyjnego. To upoważnienie ustawodawca zastrzegł w art. 30 ust. 5 Karty Nauczyciela dla Ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. W oparciu o powyższą delegację ustawową Minister Edukacji Narodowej i Sportu wydał powołane wcześniej rozporządzenie, w którym w § 5 określił stanowiska i wyodrębnił funkcje, których sprawowanie uprawnia do uzyskania dodatku funkcyjnego. Organy administracji publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Działając w ramach swoich kompetencji, organ stanowiący gminy musi postępować ściśle według wytycznych zawartych w stosownym upoważnieniu. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy wskazać, że normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych, czy też wyprowadzania kompetencji w drodze analogii /por. wyrok WSA we Wrocławiu, sygn. akt IV SA/Wr 301/07 niepubl./. Jeżeli organ stanowiący wychodzi poza wytyczne zawarte w upoważnieniu mamy do czynienia z przekroczeniem kompetencji, co musi skutkować stwierdzeniem nieważności aktu. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7) wynika bowiem, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Zgodnie z art. 30 ust. 6 pkt 3 Karty Nauczyciela to organ prowadzący szkołę, będący jednostką samorządu terytorialnego, określa w drodze regulaminu wysokość i warunki wypłacania składników wynagrodzenia, o ile nie zostały one określone ustawie lub w odrębnych przepisach. Należy zatem podkreślić, że przepis ten dodatkowo zobowiązujący do określenia wysokości i warunków wypłacania składników wynagrodzenia, o ile nie zostały one określone bezpośrednio w ustawie lub odrębnych przepisach, jest rozstrzygnięciem otwierającym jedynie możliwość regulowania uchwałą innych elementów wynagrodzenia, do których samorząd ma upoważnienie z mocy Karty Nauczyciela lub innych ustaw. Przyznanie powodowi spornego dodatku i jego wypłata nie miały oparcia w odpowiednim akcie prawa miejscowego, niemniej gdyby nawet miało to miejsce to organ założycielski działałby z przekroczeniem uprawnień, skoro dodatek ten nie był przewidziany we wskazanych wyżej przepisach.

W świetle powyższego bez znaczenia jest zarzut naruszenia art.32 ust.4 ustawy o związkach zawodowych .

Należy zgodzić się ze stroną pozwaną , iż zarzut obrazy §11pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu / Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm./ poprzez jego nieuzasadnione zastosowanie i zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego strony pozwanej według stawki obliczonej od wartości odszkodowania będącego przedmiotem sprawy , w sytuacji gdy odszkodowanie jest traktowane jako ekwiwalent przywrócenia dotychczasowych warunków zatrudnienia powinno skutkować zasądzeniem kosztów zastępstwa prawnego na podstawie §11pkt 1 pozostaje w sprzeczności z zarzutem obrazy przepisów prawa materialnego art.91c ust. 1 Karty Nauczyciela w związku z art.42§1-4 k.p. poprzez jego nieuzasadnione zastosowanie. Jednakże biorąc pod uwagę, iż ten drugi zarzut okazał się niezasadny , konsekwencją uznania prawidłowości

odpowiedniego zastosowania art. 42§1-4 k.p. była zmiana orzeczenia w części dotyczącej zasądzonych na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego – w oparciu o przepis §11ust.1 pkt 1 Rozporządzenia z dnia 28.09.2002r. i przyjęcie takiej stawki minimalnej również w przypadku kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą. Przywołane w tym zakresie w apelacji poglądy orzecznictwa należy bowiem uznać za trafne.

W pozostałej części Sąd apelację oddalił jako bezzasadną / art.385k.p.c./.